

Sagen med Vold og Magt gennemføres. Jeg kan ikke se andet, end at det andet Ting har vist sig overordentlig imødekomende ved at gaa ind paa en Indskrænkning af Forlængelsen indtil 1ste Januar 1902. Jeg har jo flere Gange haft Lejlighed til at sige, at det eneste naturlige og det eneste rigtige var at forlænge Takstloven 1 Aar. Det have Kommissionens Medlemmer ogsaa udtalt, for saa vidt det er udtalt i et Møde, hvor alle de tilstedeværende have udtalt sig i den Retning. Men under Fællesudvalgets Forhandlinger er man gaaet ind paa at indskrænke Forlængelsen med 3 Maaneder indtil 1ste Januar 1902. Men saa forlanger Flertallet en Tilføjelse, hvis Vedtagelse efter mit Skøn er absolut umulig, idet man neppe kan forlange denne Tilføjelse, der gaar ud paa, at hvis man ikke inden 1ste Januar 1902 er enig om en Ordning, skal en administrativ Afgørelse træde i Kraft. Ifølge hvad jeg for et Øjeblik siden gjorde gældende mener jeg, at en administrativ Afgørelse af Sagen i hvert Tilfælde maa være udelukket. Jeg paastaar, at det fra alle Sider har været Meningen tidligere, at denne store Sag skal høre ind under Lovgivningsmagten og ikke maa ordnes administrativt, og det maa være i alles — og jeg mener ogsaa i dette Tings — Interesse, at den Ordning, man en Gang er gaaet ind paa, skal opretholdes, og at man ikke gaar tilbage til en administrativ Afgørelse paa dette Punkt. Naar Mindretallets Forslag gaar ud paa, at Lovgivningsmagten skulde bekræfte Retten for Administrationen til at afgøre denne Sag paa egen Haand, mener jeg, at det er en Selvfølge, at en saadan Bestemmelse ikke kan vedtages. Nu har Fællesudvalget med 20 Stemmer mod 10 vedtaget det, der foreslaas fra vor Side, at de nuværende Taksters Gyldighed forlænges til 1ste Januar 1902 uden nogen som helst Ændring. Folketinget har i Dag vedtaget det samme med 61 Stemmer mod 6, og jeg vil indestændigt raade dette høje Ting til at tiltræde, hvad Fællesudvalgets og Folketingets store Flertal have vedtaget, for at vi kunne have Fred og Ro til at forhandle denne Sag, for at Kommissionen kan arbejde paa denne Sag i Fred og god Forstaaelse, og for at det kan lykkes os, naar Rigsdagen atter træder sammen til Efteraaret, at arbejde videre paa denne Sag i god Forstaaelse. Jeg tvivler ikke om, at man ad denne Vej og ogsaa alene ad denne Vej kan naa et godt Resultat.

Jeg anbefaler derfor Fællesudvalgets Flertals Forslag til det høje Tings Vedtagelse.

Hage: Jeg vil tillade mig med nogle faa Ord at motivere min Afstemning i denne Sag. Efter at jeg har hørt den meget ærede Ministers Udtalelse, som gik ud paa, at han accepterer Mindretallets Forslag om intet at foretage ad administrativ Vej før den 1ste April 1902, kan jeg stemme for Mindretallets Forslag, idet det da er mit Haab, at man, inden den nævnte Tidsfrist udløber, vil være naaet saa vidt, at Rigsdagens to Afdelinger i Forbindelse med Regeringen ville være blevne enige om en Takstlov. Det er mit Standpunkt, at efter at dette Spørgsmaal en Gang ved Loven af 1896 er blevet Lovgivningsomraade, maa det ogsaa vedblive at være det. — I Haab om, at det maa lykkes Rigsdagen at blive færdig med en ny Lov, og i Henhold til Ministerens Udtalelser stemmer jeg altsaa for Mindretallets Forslag.

Oct. Hansen: Den ærede sidste Taler udtalte, at han fandt det rigtigt, at dette Omraade, da det en Gang er blevet en Lovgivningssag, burde vedblive at være det. Samtidig sagde han, at han vilde stemme for Mindretallets Indstilling. Det kan ikke være skjult for det ærede Medlem eller noget Medlem i Salen, at hvis vi nu stemme for Mindretallets Indstilling, opnaas der ikke Enighed om Lovens fortsatte Bestaaen, saa hører Loven altsaa op i Overmorgen den 1ste April, og det Omraade, som det ærede Medlem sagde burde vedblive at være et Lovgivningsomraade, falder altsaa tilbage til Administrationen. Det ærede Medlem vil altsaa ved den Afstemning, han har besluttet sig til, arbejde lige imod den Begrundelse, han gav.

Den ærede Ordfører har ikke oplyst, hvorledes det er gaaet til, at Mindretallet, der jo saa stærkt har fremhævet, at vi burde have Taksterne forhøjede, alligevel er gaaet ind paa at slaa fast, at de nuværende Takster skulde gælde til 1ste April 1902. Men den ærede Ordfører kan jo heller ikke, lige saa lidt som den sidste ærede Taler, være blind for, at hvis vi virkelig vedtage Mindretallets Indstilling, som han anbefaler, bliver der hverken Tale om det ene eller det andet, saa ere vi paa dette Punkt overgivne til den vedkommende Ministers Godtykke. Og nu har jeg naturligvis som alle Mennesker her i Landet den største Tillid til den ærede Trafik-